

ערב ראש השנה

נוסף המברך שהואיל הרבי לשולחן לקראהת דראש השנה:
"לשנה טובה שנת הקהל כתכטו ותחתמו ושבתא טובא."
 (וחתימה)

לאחר אמרית ה"סליחות" זורחה ב"ק אדמו"ר שליט"א, בתנוועה ייד המכבה
 קלוח על ה"עמוד", לשיר "רחמנא דעתני". פניו היו רציניות, אך בתנוועות ידו
 זורחה להגברת את השירה עוד ועוד.

לאחר ה"סליחות" נסע למקום ובשעה 10:00 נכנס, מעוטר בטלית ובתפילהין,
 לתפילה שחורייה.

בסיום התפילה עלו על הבימה שהרב מחלפל עליה במשך כל חודש תשרי
 עשרה מוקני אנ"ש ולפניהם עשה הרבי את "סדר התורה נדרים". את נוסח

מספר דקota לאחר תפילה מנוחה ונכנס בלוויית מנין מוקני אנו"ש והמוסכרים לחצר שבו קיימת הבריכה של ה„תשליך“ ועשה את סדר ה„תשליך“. רק לאחר שיצא נכנס כל הקהל.

ליל ב' דראש השנה

יום ב' דראש השנה הוא יום השנה לפטירת גיסתו של הרב, הרובנית שנינע בת כ"ק אדמור"ר הררי"צ נ"ע, ולכן אומר הרב את הקדושים לזכרה. הרב אומר תחילת את הקדוש וрок אחורי אומרים שאר האבלים קדיש.
את ברכת גוט יו"ט אמר הרב כשתיירך רחוב על פניו ורמז לר' ז' להתחיל ניגון.

יום ב' דראש השנה

סדר התפילות והתקיעות הenthal כבאים לראשונה, אולם את התקיעות חקע בשופר אחד (ה„שניי“).

๔๘

תפילה מנוחה התקיימה בכיתת-הכנסת הקطن בשעה 15:6 וב-15:6 נכנס להתווועדות.

ונטל ידו (לפני הנטילה הביט על הציירוניים), בירך „המושcia“ וטבל את פרוסות החלה שלוש פעמים בדבש. פרוסה נוספת טבל שלוש פעמים במלח. לאחר מכן רמו להברינו של המשתחפים יטלו ידייהם וביקש בנוסח זהו שיכרינו שהכל יאמרו „להיים“ לפני השקיעה מאחר שזה ערב שבת. עברו מספר דקות שאל אם נשארו עדין „מושות“ שלא אמרו „להיים“.

הרבי חיפש את ר"מ ירושלבסקי כדי לחת לו את החלטות, אך הוא לא נמצא. אמר הרב: „כנראה הוא עוסק בהכנסת אורחים“ . . .

פחח בשיחה קצרה בדבר המעליה של התאספות כו"כ מישראל ובדבר העניין של „גדרלה לנימה שמקרבת“, וסימן באומרו של כל אחד אמר „להיים“ ולא ישנה התבוננות ועינויות ופרישות וכו'. כעבור מספר דקות נוספת יידן שוב באומרו שלא חשוב כל כך ה„פרטום“ שבאמירוח „להיים“, אלא העיקר הוא שיעשו זאת בפועל.

הרבה לשיר את הניגונים של כל הנשייאים, מניגון „שלוש תנויות“ (של הבעש"ט, המגיד ועודמור"ר הוקן) ועד לניגון „אתה בחרתנו“. כשההרבה לשיר ניגון של אדמור"ר הוקן החלו לשיר „אביינו מלכנו“ ואמר הרב בחיק ששבת אין אומרים „אביינו מלכנו“. שרג, איפוא, את הניגון „לקראת שבת“, בניגון „אתה בחרתנו“ עודד את השירה במוחיאות כפיים נמרצות.

לאחר הניגונים הללו הרבה לשיר את הניגון שלפני מאמר ואמר מאמר ד"ה „זה היום חילת מעשיך“ שנמשך כשעה לערך. דבריו שיתה קדשה בענין היום השני של ר'ה, בירך ברהמ"ז כשהוא מזמן ואמר שאת ה„כוס של ברכה“ יחולק, בלי נור, לאחר התווועדות שתתקיים למהרת, בשב"ק, בצהרים. ההתווועדות

הפרובול לא אמר (מאחר שהוא שומר ואות בשונה שעברה, לפני שנה והשמיטה) אנו"ש שהגינו אמש, וכן אלה שלא הספיקו למסור את ה„פ"ג"ן שלותם בימים הקודמים, מסרו אותם לאחר החפילה, כשהש"ק אדמור"ר שליט"א עומד בפתח חדרו ומאנחל לכל אחד: „לשנה טובה כתוב ותחמס“.

עם סיום קבלת ה„פ"ג"ן מסרו אנו"ש את ה„פ"ג"ן הכללי" עבור כ"ק אדמור"ר שליט"א. כ"ק אדמור"ר שליט"א קרא את ה„פ"ג"ן ולאחר מכן בירך את כל ישראל והברכה הוגהטה על-ידי ונדרפה עד באו יום. בשעה 1:45 נסע לאוהל ווחר בשעה 6:00. נכנס לבית-הכנסת לתפילה מנוחה ונסע לבתו.

ליל א' דראש השנה

לפני תפילה ערבית אמר כ"ק אדמור"ר שליט"א תהילים כתרש דקota ולאחר מכן הורה לשיר „אביינו מלכנו“, כשהוא מעודד את השירה בתנויות ידו המכבה על ה„עמוז“.

לאחר התפילה פנה אל הקהל וכשהוא מניף את ידו בעו בירכו בברכת גוט יו"ט שלוש פעמים, ולאחר מכן בקול רם: „לשנה טובה כתוב ותחמס“. רמו לר' ווסיא וילימובסקי להתיחיל ניגון ויצא כשהוא מעודד את השירה בידיו.

יום א' דראש השנה

הרבי נכנס לחפילה שחרית כשבידו האחת סידורו, סידור עם דא"ח והليلם, ובידו השניה השופרות העוטפות במטפחת לבנה, ואחריו המוכרים הנושאים עם ארבע חבילות גדולות של „פ"נים“. החבילות הונחו על שולחן הסמוך למוקומו של הרבי. משך התפילות עד הדרבן בתנויות ידו כל ניגון שהחל הש"ץ לשיר.

עליה למפטיר ואת ההפטרה קרא בשפניו רצויות ביותר. לאחר ההפטרה הcinן עצמו לקרוא התקיעות וסידר את השופרות במטפחת בסדר מיזח. המוכרים הניחו את חבילות ה„פ"נים“ על שולחן הקראייה והרבן רכן עליהן וכיסה את עצמו עם החבילות בטליתו.

לאחר אמירות „למנצח“ והפסוקים שלפני התקיעות בירך את הברכות, לקח בידו את אחד השופרות והחל בחקיעות. כשתים לחקע את ה„שרה הראשונה“ (של סדר התקיעות) החליף שופר ולקראת הקטע האחרון (של סדר התקיעות) ניסה להזoor לחקע בשופר הראשון, אך התקשה חזר לשופר השני. התקיעות היו תלשות קמעה, אולם ללא קשיים מיזחדים. ה„תקיעת גדרלה“ ארוכה מיזח. אמר את הפסוקים שלאחר התקיעות וכשעת אמירת „אשרי“ עטף את צווארו במטפחת חדשה וחזר למוקומו. (הרבי פשט את המטפחת ולא הלבישה לאחר מוסך). את סיבוב „המוחרת הפנימית“ עשה במחירות יחסית ומילא התבונן קרובי לודאי שלא היה מבחין בכך.

๔๙